

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Det er klart, at det er en målsætning, at der ikke er noget at afsløre. Her må man så konstatere, at de metoder, man har brugt hidtil, altså ikke har løst problemerne. Nu prøver man så med offentliggørelse, og jeg tror, at det er det mest præventive, vi overhovedet kan få, sådan at det fører til, at der på et tidspunkt forhåbentlig kan offentliggøres en liste med alle de restauranter, der har forholdene i orden.

Jeg vil gerne vende tilbage til fru Lene Espersen, for jeg synes ikke, at der er logik i argumentationen. Fru Lene Espersen siger nu, at det, der er det store, afgørende, grundlæggende problem, er, at der mangler fælles regler. Så siger jeg: Det er der jo ikke noget til hinder for at man kunne lave i det nuværende system med en kommunal eller amtskommunal kontrol. Det kan man da bare lave. Hvorfor skulle der komme fælles regler, ved at man statsliggør kontrollen? Det mangler jeg en argumentation for.

Så kunne jeg også godt tænke mig, at fru Lene Espersen forholdt sig til sit eget eksempel om fiskeriet. Er det ikke rigtigt, at der er en statslig kontrol i dag med uensartede afgørelser? Hvordan kan det så være, at statsliggørelsen i sig selv skulle føre til ensartede afgørelser?

Formanden:

Fru Lene Espersen, og så tror jeg, at vi kan gå videre i ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Sagen er jo den, at én ting er at forsøge at lave fælles regler, men hvis man ikke sørger for, at de bliver praktiseret ensartet, er det, vi får problemerne, og dér synes jeg, at der har været rigtig store problemer inden for den kommunale sektor.

Hvis vi så ser på fiskerisektoren, må vi også sige, at hvis man laver alt for løse bestemmelser, så bliver de altså varetaget meget, meget, meget forskelligt. Derfor vil jeg igen pointere, at jeg mener, der er fuldstændig logik i det. Det, det drejer sig om, er at have ensartede regler og et enstrengt system, så man er sikker på, at uanset hvor man befinder sig i landet, så får man den samme behandling.

Der er altså behov for nogle præciseringer. Det afgørende er så ikke, om man gør det ene eller det andet sted. Det afgørende er, at man i praksis, når man udmønter det, gør det

på ensartet vis. Og derfor tror jeg, at den nye fødevarerlov som udgangspunkt har fat det rigtige sted. Vi har ikke varetaget det ensartet indtil nu, og dér må vi simpelt hen vaske tavlen ren og starte helt forfra. Og det er det, den nye fødevarerlov gør.

Jørn Jespersen (SF):

Når vi skal behandle dette lovforslag, som jo er blevet kaldt fødevarernes grundlov, så synes jeg, det er væsentligt, at vi gør os klart, hvilken situation vi gør det i, nemlig i en situation, hvor fødevarerne i Danmark med rette er udsat for meget mistillid blandt forbrugerne.

Vi har rekord i salmonellatilfælde, vi har sager med halvfordærvet, skiveskåret pålæg, vi har bakteriebomber i det hakkede kød, vi bruger vækstfremmere i kødproduktionen, vi har problemer med dyrevelfærd, og vi har miljøproblemer afledt af landbrugets produktionsformer. Og i den situation er det selvfølgelig vigtigt at få en fødevarerlov, der virkelig sigter højt og ambitiøst.

Det er efter vores opfattelse godt, at man prøver at skabe overskuelighed ved at samle lovene i et samlet kompleks, men vi er meget betænkelige ved, at loven stort set kun består af bemyndigelser, så her er vi fuldstændig på linje med Venstres ordfører. Og jeg vil godt sige, at det ikke er en mistillid til den siddende minister, for hvis der endelig skal udmøntes bemyndigelser, så er der såmænd ikke ret mange andre ministre, vi ville have større tillid til. Men det er helt principielt, at en lovgivning, der hele vejen igennem bygger på bemyndigelser, som jo eventuelt kan ændres af en kommende minister, demokratisk set er meget u hensigtsmæssig.

Med hensyn til formålsparagraffen i forslaget synes vi ikke, at den situationens alvor taget i betragtning lever op til de ønsker, man kunne have. Der er tale om, at der stadig væk er en blanding af forbrugerbeskyttelse og erhvervs- og eksportinteresser. Jeg har bemærket, at formuleringen er blevet lidt bedre, end den var i det forslag til lov, der var ude til høring, men det er stadig væk ikke godt nok. Når man formulerer det på den måde, at det at sikre højt forbrugerbeskyttelsesniveau også vil føre til, at eksportmarkederne får tillid til danske varer, er det jo en konsekvens, som ikke behøver at stå i formålet, men som kunne stå i bemærkningerne som en følgevirkning. Så længe det står i formålsparagraffen, er der risiko for, at der opstår